

[Jørgen Jørgensen.]

ind netop paa denne Maade, tværtimod, vi mente, at vi bedre kunde skaffe de Penge, der var Brug for, til Veje paa anden Maade.

Derfor har det ærede Medlem ikke Ret til at sige, at vi særlig ønskede den Beskatning gennemført. Selv om det ærede Medlem ikke i Almindelighed betjener sig af saglige Argumenter, kunde han dog bøje sig for saglige Argumenter fra andre. Vi foreslog den halve Procents Nedsættelse af Hensyn til Konverteringen, og vi foreslog det bl. a., fordi Gældsudvalget havde anført det som en Nødvendighed for at sikre Konverteringens Gennemførelse, at Indlaansrenten blev sat ned. Den Slags lader sig ikke afvise med en flot Bemærkning om, at det var en Beskatning, saaledes som det ærede Medlem gjorde det til.

At det ærede Medlem nu ogsaa er blevet bange for Venstres eget Forslag fra i Sommer, er jo kun det sædvanlige. Naar man endelig naar et Punkt, hvor man kan imødekomme Venstre, saaledes at man skulde tro, der var Mulighed for at blive enige, saa har det ærede Medlem faaet Betænkeligheder, og det baade med Hensyn til den halve Procents Nedsættelse af nye Indskud og med Hensyn til den 3 pCt.s Afgift af Grundejendommene i Byerne.

Det ærede Medlem Hr. Kyed gav mig, saa vidt jeg forstod, Ret i, at hvis der gennemførtes en Renteordning som den, der her er foreslaaet med 1 pCt.s Rentelettelse for de Landmænd, der havde størst Gæld, kunde man med de nuværende Priser og den nuværende Produktion sige, at saa kunde den almindelige dueelige Landmand klare sig. Det var det, jeg sagde i Gaar. Og jeg forstaar, at en Mand, der har Indsigt i de Ting, som det ærede Medlem har, og hvis Formaal det ikke er at drive Propaganda for en eller anden Ting uden saglig Begrundelse, vil give mig Ret i det Synspunkt, og det takker jeg ham for. Hvordan Tiderne fremtidig vil blive for Landbruget, hvordan Priserne og Produktionen vil blive, kan ingen sige i Dag; vi maa lovgive i Dag paa Grundlag af det, vi kender, og derfor tror jeg, det er klogest at indstille sig paa at tage den Lettelse i Produktionsomkostningerne, som en Rentesenkning kan blive — den vil jo ogsaa have Betydning i Fremtiden, hvis Konjunkturerne skulde gaa ned igen.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) talte om, at det vilde være mere rimeligt, at man i Forbindelse med Rentelettelsen for Byejeendommers Vedkommende havde foreslaaet en Grundskyld i Stedet for

den Konverteringsafgift paa 3 pCt., der er Tale om. Principielt er jeg naturligvis enig med ham, men det ærede Medlem ved meget godt, at da Rentesænkningsspørgsmaalet blev rejst, mødte Regeringen med et Forslag om forhøjet Grundskyld for Byejeendomme netop ud fra det Synspunkt, at man ellers vilde skaffe en Lettelse, som blev kapitaliseret, og det skulde man undgaa. Det ærede Medlem ved, at dette Forslag blev afvist af Venstre og Konservative, det ærede Medlem ved, at der ikke er Gnist af Mulighed for at faa gennemført en forhøjet Grundskyld i Landstinget; men alligevel bebrejder det ærede Medlem Gang paa Gang Regeringen, at den ikke gennemfører forhøjet Grundskyld. Det er jo uden Mening, da Partiet har set, hvordan de praktiske politiske Forhold ligger, og har set, at Flertallet i det andet høje Ting nedstemmer ethvert Forslag, der kommer om Forhøjelse af Grundskyld eller Grundstigningsskyld.

Og naar man saa opnaar en Overenskomst, saaledes som vi gjorde det for Grundstigningsskyldens Vedkommende, en Overenskomst, der betød en betydelig Forbedring i Forhold til det, vi havde, stiller dette Parti ganske uden Hensyn til, hvordan de virkelige politiske Forhold er, et Ændringsforslag, hvis Vedtagelse vilde betyde, at Lovforslaget ikke kunde gennemføres, saa at man havde forhindret det Fremskridt, vi opnaaede. Det er den Indsats, det ærede Medlem og hans Parti har gjort med Hensyn til Grundskylds Indførelse her i Landet, og kan den være tilfredsstillende for Partiet, kan det i hvert Fald ikke genere os. Jeg har den Opfattelse, at Grundskyldsfolkene ønsker Resultater og ikke Talemaader, som ikke bringer de Synspunkter, Grundskyldsfolkene gør sig til Talsmænd for, videre frem.

Schmidt: Jeg er ikke Fagmand nok til, at jeg kan sætte mig ind i Lovforslagets Enkeltheder, men jeg vil dog gerne sige, at ikke blot holder jeg Konverteringen for en Nødvendighed, men jeg mener, at der i dette Lovforslag ogsaa er nedlagt andre sunde Tanker, som gerne skulde gennemføres. Jeg tænker her paa Renteudligningsfonden. Det er en sund Tanke at benytte de skiftende Konjunkturer til Renteudligning, men netop i den Henseende har jeg en speciel Bemærkning at gøre. Det er vitterligt, at Forrentningsprocenten i Nordslesvig ligger lavere end i det øvrige Land, og det vil den blive ved med, fordi der ikke i Nordslesvig saaledes som i det øvrige Land er sket nogen Udligning af de økonomiske Forhold. Naar